

Người Tù Kiết Xuất BIỆT KÍCH DÙ

Tác Giả; Phan L&ocacute;c Phúc
Thứ Tư; 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

Tôi đã nêu lùn đùn viết vè những người tù kiết xuất của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa: những anh em Biệt Kích Dù,

này nghe ngõ i “tù trên trại rải xuồng,” này nghe tôi cù lùn lùa mãi. Lùi bieng thì chả có mệt phun. Lý do chính yếu là những người này bùn tù mà tôi bùi phun cùm phuc ỷ đang ở trong một tình trạng hốt sicc khó khăn.

Chúng tôi đi cùi tảo sau tháng 4 đến 1975, dù đùn đau, khù nhùc đùn đâu, vùn có tên, có tuồi, hòn tháng, hòn quý vùn còn liên lùc đùc vùi gia đình. Anh em, bè bạn ở ngoài vùn còn có chút âm hao đù mà theo dõi.

Những anh em Biệt Kích Dù thì đúng là “thông điệp, hò tuyết” - không có quân bù, quân sù, không có tên có tuổi nào đùc đăng ký, không có chính phủ nào, quân đùi nào công nhận có những con người này ở dưới tay.

Người Tù Kịch Xuất Biệt Kích Dù

Tác Giả: Phan Lãc Phúc
Thứ Tư, 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

Không đãc liên læc vúi ai, coi nhú khóng cón hiún diún trón trói rúi xuúng Búc Viút vúo đãu thúp niún 60 thúi Đú Nhút Cúng Húa, nhúng anh em Biút Kích Dù dú tham dú mút cuúc chiún tranh túi mút (secret war).

Nhúng ngúi túnh nguyún tham gia cuúc chiún núy dú coi nhú múnh dú chút; nhúy xuúng, túm đãc đãa bón hoút đãng, tróa trón đãc, nún dúu đãc læsúng, læ thi hành xong nhiúm vú, núu búlú, búbút, bú giút thú “Anh tú lo liúu cho cái thân anh, khóng có quan núo, tú chúc núo dãng ra can thiúp hay búo trú cho anh đãc”. Nhúng ngúi tú “đãt dúy rúi xuúng núy khóng đãc húng chút quyún læi núo tú quy chú tú binh (Genève); cóc có quan nhún đúo quúc tú nhú Húi Húng Thúp Tú, Húi Ân Xá Quúc Tú cóng khóng biút læm sao đã can thiúp, vú cóc anh dúu có quún bú, quún sú, dúu có tuúi đãc đúng ký húp phúp læi mút chúnh phú núo.

Dãi thúi Đú Nhút Cúng Húa, (thúi túng thúng Ngú Đúinh Diúm), nghe núi dúi tú Lê Quang Tung, em læ thiúu tá Lê Quang Triúu phú tróch cóng túc núy. læ dãng sau có quan túnh búo hay phún giún núo cóa Mú yúm trú hay khóng, đãu núy ai cóng hiúu læ phúi có, nhúng có quan núo: CIA hay thuúc có quan túnh búo Ngú Giúc Đúi, khóng ai dúam doan chúc, múc cóng khóng ai dúam biút.

Nghe núi nhúng ngúi đãc tuyún chún vúo Biút Kích Dù tham gia vúo cuúc chiún tranh túi mút, ngoúi nhúng ngúi khó núng đãc biút vú nghiúp vú nhú túnh búo, truyún tin, phúa hoúi, tróa dãi đãng búng, nún dúu trong rúng súu, chiún dúu vúi đúi phúng, vúi búnh tút, vúi thiún núiún, đãc trang bú thút kú tú. A đãn Z vú múu sinh thoút hiúm, hú cón phúi læ nhúng ngúi tuyút đãi tin túng vúo quúc gia, vúo lænh tú. “Súng khóng rúi nhúm vú, chút khóng bú læp trúng” đú læ vú khó chung cóa anh em Biút Kích.....

Nhú múi ngúi dú biút, cuúc chúnh biún 1 thúng 11 núm 1963 dú læm súp đú nún Đú Nhút Cúng Húa, anh em túng thúng Ngú Đúinh Diúm bú hú sát; ngúi rút thún tún, ngúi rúng hú đãn cóng anh em túng thúng Diúm læ anh em dúi tú Lê Quang Tung, thiúu tá Lê Quang Triúu tút núiún cóng bú triút hú theo.

Các anh em Biút Kích Dù sau thúng 11 núm 1963, khi anh em túng thúng Diúm chút đú, khi anh em ngúi chú huy chiún dúch læ Lê Quang Tung-Lê Quang Triúu bú hú sát, dú bú rúi vúo túnh trúng rún mút đãu. Sú tan vú nhú thú læ khóng trónh khúi.

Người Tù Kịch Xuất Biệt Kích Dù

Tác Giả: Phan Lüc Phüc
Thứ Tư, 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

Không biết có một số kinh “võ kỵ hổ chúa” vô tình hay có ý nào không, những các anh em Biệt Kích Dù ra Bắc lòn lòn bỗn phát giác, bỗn truy bỗn, bỗn giật và bỗn bỗt.

Không ai biết rõ hay biết mà không ai dám nói ra, đã có bao nhiêu Biệt Kích Dù ra Bắc, công trường hổ lợp nêu đực nhung gì?

Bao nhiêu người sống, bao nhiêu người chết? Chiến tranh tốn mệt nết nhung người thục hiến sống hay chết đâm ném trong bóng tối. Đó là quy luật của cuộc chiến. Một cuộc chiến quyết liệt và tàn nhẫn.

Có nhieu người cho rằng trong bột cõi cuộc chiến tranh nào, người có công nhặt chẽa chóc đã là viên thục soái chẽa huy ba quân tinh sỹ, mà người có công nhặt có thể là người chiến sĩ vô danh chết chóc đâm trong chiến hào, chết âm thầm trong rừng sâu, chết lones lung đẫm biển máu. Thời gian cũng nhặt lòng người, đâm vô tình nhặt nhau. Nào ai còn nhặt trong biết bao nhiêu người chiến sĩ Biệt Kích Dù ra Bắc đâm thợp niên 60 năm ấy, ai còn, ai mất?

o0o

Năm 1980 khi lũ tù cõi tõo chúng tôi đâm huyễn Nhã Xuân, chôn rỗng sâu Thanh Hóa, gần biên giới Lào, chúng tôi thấy đây là một trại tù mõi đõng giã a rỗng sâu. Trước đó, chẽc trại Thanh Phong này chẽa có trên bốn đõng các trại tù mõi Bắc. Đây là một trại tù “rỗng giã u”.

Lũ tù cõi tõo chúng tôi đâm đây, thuộc loài đõng đánh giá là “ác ôn nõi máu” gõm thành phõn An ninh, Phòng ngừa, Trung ương tình báo, Chiến tranh chính trị, Bình đõng nông thôn... thành phõn mà “Cách mạng” cho rỗng có liên hõi với CIA.

Những so vã anh em tù nhân lõu cõu ở đây thì chúng tôi chẽa có kí lô nào hõt. Chúng tôi phân trại mõi K2; phân trại chính và có mõi tõo đây trại là K1, nõi giam giã tù nhân kêu bõng CIA, những thẽc ra chính là anh em Biệt Kích Dù tõ đâm thợp niên 60 đã nhõy dù ra Bắc.

Lũ chúng tôi mõi tõi đõng đõa ra tõm suõi. Chẽt gõp hai ngõõi, lõng mang dao quõm, khiêng mõi ngõõi mõi bó nõa khá to. Hai ngõõi đõt bó nõa xuõng và hõi: “Các bác vã Tân Lõp, Vĩnh

Người Tù Kiết Xuất BIỂU T KÍCH DÙ

Tác Giả: Phan Lộc Phúc
Thứ Tư, 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

Phú xuâng?" Chúng tôi gõ tay đập rỗng ý. Hai người lén lút đột đập rỗng nghiêm, giơ tay chào theo đúng lối nghi quân cách và đập rỗng thanh nói: "Chúng em là Biết Kích Dù đây".

Chúng tôi vã a xúc đập rỗng, vã a hoang mang chia biết nói nǎng gì thì mệt ngã i vã a giã ỏng tay áo lén lau mệt vã a nghẽn ngào:

"Gần hai mươi năm nay chia đài các anh. Không người lõi giúp các anh trong tình cảnh này, đau đớn quá".

Anh em Biết Kích Dù vẫn miên thõng du Thanh Hóa, gần biên giới Lào này trung cùn chúng tôi chia sẻ vài năm, sau khi đã trôi qua nhung năm tháng tù dày khôn khéo nhung trôi tù rùng rợn vùng biên giới phía Bắc: Trại Cảng Trại Hà Giang, trại "Mộc xêng" Cao Bằng hay trại Sơn La "âm u úi khuất trong sênh mù".

Những quân "bành trướng Trung Hoa" không tấn công 6 tháng miền Bắc sát biên giới hồi đầu 1979, thì có lẽ anh em Biết Kích Dù vẫn còn quanh nhau rồng núi phía Bắc.

Đâu anh em cũng bùi "cát giãu" chia rồng sâu, cách biệt hòn vãi loài ngã i. Mệt anh Biết Kích nói vãi tôi "Coi nhau đây, trại Thanh Phong này là tui em đắc cát gãy gãy gửi vãi 'nhân dân' nhau nhau. Cũng vì thế nên mệt đắc cát gãy giúp các anh hôm nay".

Trong số các anh em Biết Kích Dù ở trại Thanh Phong năm ấy (1980) gần i tù lâu nhất là 20 năm, ngắn i ít nhất là 17 năm. "Nhất nhì tết tết tù, thiên thu tết ngoái" chúng tôi đi cùi tết o đã đắc cát 5 năm, đã thay cuộn đài tù dài dãng dãc, nhung so với anh em Biết Kích Dù này thì thớt là chia thểm vào đâu. Anh em cùi tết o tết tôi vẫn còn liên lạc đắc cát với gia đình, vẫn nhau thay, nhau quà, có anh còn đắc cát ngã i nhà tết trong Nam ra thăm nuôi nhau.

Mỗi đây mệt số anh em trại, cùi bùi nhau đã lác đác đắc cát vã . Nhau vã y là cùi đắc cát hóm chúng tôi đã có leo lét mệt vài tia sáng. Anh em Biết Kích Dù thì tết 20 năm nay, hoàn toàn nám trong bóng đêm, sống cách biệt hòn vãi loài ngã i, coi nhau nhung ngã i "bùi bùi quên" trên hành tinh trái đất.

Người tù truyền thuyết trong cốt tích Trung Hoa là ông Tô Vũ cũng chia chǎn dê với Hung Nô đâu có 17 năm. Xem ra thâm niên đi tù của ông Tô Vũ cũng còn thua xa anh em Biệt Kích Dù. Từ 20 năm nay, tù Biệt Kích chia sẻ có ai đắc cờ tha vui. Không, cũng có một số anh em đắc cờ - nhưng... đó là “vui vui i đắc”.

KHÓA LUẬN BIỆT KÍCH DÙ

Phân trai K2 của chúng tôi nằm cách K1 nhà giam giữ anh em Biệt Kích Dù chừng 4 cây số đường rông. Cách K2 chừng một giờ đi bộ còn có K3 - nhà giam tù hình súng đặc biệt: cửa sổ a, giật ngược.

Tổ huyễn lò Nhị Xuân, vào đêm K1 khoảng 15 cây số. Ngày xưa, hồi kháng chiến chống Pháp cuối thế kỷ 40, đi vào khu 4, nghe nói đêm đó a danh Hồi Xuân, La Hán lò trên rông là đã rông ngược.

Nhưng mà đòn đòn Hồi Xuân-La Hán so với đòn vào trại Thanh Phong thì chia là đòn đòn... Một người bạn có vé thăm nuôi vào đêm Thanh Phong, gặp chung rủi là cõi ôm chung mà khóc. Người vui đau khổ ấy không dám nói cho người chung xóm số biết chia vui qua những khốn khổ nào.

Chỗ biệt chia đi tổ huyễn Nhị Xuân vào đây chia đòn 20 cây số mà 2 ngày mới đòn, phai nắng giặc rông. Cái gì đã xảy ra cho người đàn bà miền Nam mất nách trên 30 ký quà cáp, không có xe phai đi bộ trên những con lồng băng rông lòi suối.

Nếu đang đi mà trời mưa đập xuống thì là tai họa. Nếu đang nóng lòi qua đòn c, mưa xuống chung bao lâu là nó thành sông. Mùn Trung đất hép, rông không giặc đòn c nước, nên trời mưa xuống là nó theo sông theo suối cuồn trôi ngay ra biển. Nếu lìn trời thành sông. Người đó làm gì có phai sang sông nước đang lên cuồn cuộn. Nước lên rất mau mà xuống cũng mau.

Người đàn bà đi thăm nuôi chóng phúi nghê qua đêm m>t cái chòi vóng ven róng. Đêm đón, nhóng “con người thú” d>a khai thác d>n tón cóng thón xác và c>a c>a i ngói đàn bà thón c>a thó y>u gi>a róng sóu.

Sáng ra chó d>a mu>n c>a n lüi tó, nhóng vó khóng mu>n b>i rói m>y d>a con nhó cón lüi Sói Gòn, nóen chó m>i lóm thón nhó nhóp d>n g>p chóng đang c>a i tóo.

Quà cáp cung b>i c>a p đi lu>on. Hai vó chóng c>a ôm nhau mà khóc.

Cóu chuy>n đau khó l>y, dù ngói chóng c>a m>n khóng ti>n n>o ra nhóng d>n d>n anh em ai cóng bi>t. Nó tró thành m>t n>i âu lo âm ĩ trong đ>m tù c>a i tóo.

Ai mà khóng mong m>t ng>ay n>ao d>ó d> c thăm nuôi, d> c g>p v>, g>p con. Nhóng n>u v> con mình, thón nhón c>a m>nh phúi hóng chóu nhóng tai v> đau thi>ng nhóng l>y d>  d> c thăm nuôi m>nh thói khón n>n cho v> con m>nh qu>a. Nhóng lo thói lo v>y, bi>t t>nh l>am sao. Thón m>nh cón chóa chóc l>a c>a m>nh thói cón lo cho ai d> c n>a.

Trói s> ki>n m>t an ninh, c>a p b>oc, hi>p đ>áp gi>a d> ng nhó v>y trói cóng ra thóng c>ao l>a s> đ>i u tra, s> tróng tró nhóng chóa thóy bi>n phúp n>ao c>a thó.

Anh em Bi>t Kích Dù thói ngóc lüi phún l>ng t>c thói. Đa s> anh em Bi>t Kích Dù l> đây l>a “di>n róng” t>a ra d>i lao đ>ng trên róng.

Trói Thanh Phong ng>i anh em Bi>t Kích Dù nhóng trong thóc t>, trói “n>” anh em. Trói n> anh em Bi>t Kích Dù vì t>ác phong c>a h>, vì s> trên d> i m>t l>òng c>a h>, nhóng lý do chính y>u nhót là vì Bi>t Kích Dù chính là cái “túi ti>n” c>a ban Giám thó trói.

Trói tù l> trên róng, đâu cón chóm m>ut d> c g>. Nhóng vó l>a chón róng s>u, khóng ai l>eo h>nh đ>n đ>y, n>en trói d>  làm m>a làm gió.

T>c ng> có câu “Nhót phá S>n l>âm, nhói đ>m H>a b>a”. Chó c>a n có nhón c>ông bi>t nghê róng, có

kết thu&oc; và có s&oc;

Điều này thì không ai sánh đ&oc; c v&oc; i Bi&oc; t Kích Dù. Rõng i đây thu&oc; lo&oc; i r&oc; ng đ&oc; i ngàn n&oc;n g&oc; quý thi&oc; u g&oc; , l&oc; i c&oc; n có qu&oc; . Qu&oc; Thanh Hóa x&oc; a nay v&oc; n có ti&oc; ng trong n&oc; n y d&oc; c Đông Ph&oc; ng. Bây giờ không còn bao nhiêu nh&oc; ng m&oc; t t&oc; anh em Bi&oc; t Kích Dù v&oc; n đ&oc; c l&oc; n r&oc; ng tìm qu&oc; cho tr&oc; i tr&oc; ng Thùy “m&oc; i”, nh&oc; ng bên ngoài g&oc; i là đ&oc; i l&oc; u n&oc; a. Anh em di&oc; n r&oc; ng Bi&oc; t Kích Dù có 3 đ&oc; i đ&oc; i r&oc; ng l&oc; y g&oc; . L&oc; y v&oc; tr&oc; i xây d&oc; ng thì ít mà l&oc; y g&oc; súc đ&oc; em ra Thanh Hóa bán chui thì nhi&oc; u.

Tôi đ&oc; c bi&oc; t tr&oc; i tr&oc; ng Thùy “m&oc; i”, phân tr&oc; i tr&oc; ng K2 Vũ B. ai cũng đ&oc; c anh em Bi&oc; t Kích Dù lo s&oc; n m&oc; i ng&oc; o i m&oc; t s&oc; danh m&oc; c (nh&oc; lim, nh&oc; s&oc; n, cán b&oc; v&oc; a v&oc; a thì có g&oc; thao lao, b&oc; ng l&oc; ng) đ&oc; làm m&oc; t c&oc; n nh&oc; a b&oc; th&oc; i quê nh&oc; a.

Anh em Bi&oc; t Kích Dù nh&oc; v&oc; y là m&oc; t th&oc; tù “th&oc; ng th&oc; a” c&oc; a tr&oc; i. Ti&oc; ng nói c&oc; a anh em r&oc; t đ&oc; c l&oc; ng nghe. Ph&oc; n l&oc; n anh em Bi&oc; t Kích Dù là h&oc; s&oc; quan, có m&oc; t s&oc; là dân s&oc; n&oc; a. Ch&oc; có m&oc; t s&oc; quan ch&oc; huy, đ&oc; i úy Nguy&oc; n H&oc; u Luy&oc; n. Ch&oc; a đ&oc; c g&oc; p anh, nh&oc; ng t&oc; t c&oc; anh em Bi&oc; t Kích Dù nói đ&oc; n ng&oc; o i ch&oc; huy c&oc; a h&oc; v&oc; i t&oc; t c&oc; lòng kính m&oc; n.

R&oc; t ít ng&oc; o i đ&oc; c g&oc; p v&oc; s&oc; quan Bi&oc; t Kích Dù này, vì anh không lao đ&oc; ng, không đi ra ngoài. Tuy v&oc; y, m&oc; t m&oc; nh l&oc; nh c&oc; a v&oc; ch&oc; huy Bi&oc; t Kích Dù đ&oc; a ra, dù là i trong c&oc; nh tù đày, nh&oc; ng anh em Bi&oc; t Kích Dù v&oc; n tuân hành r&oc; m&oc; p.

Ph&oc; n l&oc; ng tr&oc; c s&oc; m&oc; t an ninh con đ&oc; ng t&oc; huy&oc; n Nh&oc; Xuân đ&oc; n tr&oc; i, anh em Bi&oc; t Kích Dù đ&oc; ngh&oc; m&oc; m&oc; t “d&oc; ch v&oc; chuyên ch&oc; ” t&oc; huy&oc; n l&oc; đ&oc; n tr&oc; i Thanh Phong. Lúc l&oc; y đang có phong trào “h&oc; ch toán kinh t&oc; ”.

Anh em Bi&oc; t Kích Dù có k&oc; ho&oc; ch đóng 2 cái xe trâu, do trâu c&oc; a tr&oc; i kéo cùng v&oc; i hai anh em Bi&oc; t Kích Dù ph&oc; trách. Hai xe, m&oc; t ra m&oc; t vào, giúp cho thân nhân c&oc; a anh em c&oc; i t&oc; o viên có ph&oc; ng ti&oc; n đ&oc; i l&oc; i, kh&oc; i ph&oc; i g&oc; ng gánh đ&oc; i chân nh&oc; tr&oc; c, tr&oc; i cũng có m&oc; t ngu&oc; n thu & n đ&oc; nh. Ho&oc; c có th&oc; dùng xe trâu đ&oc; chuyên ch&oc; nông lâm s&oc; n hay hàng tiêu dùng cho tr&oc; i và dân chúng. Đ&oc; ngh&oc; n này đ&oc; c ch&oc; p thu&oc; n và sau đó gia đình c&oc; i t&oc; o viên t&oc; i thăm nuôi có xe trâu ch&oc; hàng, ch&oc; ng&oc; o i, tuy ch&oc; m nh&oc; ng mà ch&oc; c, không b&oc; dân vùng đó hà hi&oc; p, b&oc; t ch&oc; t v&oc; giá c&oc; g&oc; ng gánh - quà cáp và thân nhân tù c&oc; i t&oc; o cũng đ&oc; c b&oc; o v&oc; an toàn.

Cùng m>t lúc v>i vi>c đóng xe trâu ch> hàng, ch> ng>i, anh em Bi>t Kích Dù “đ>n r>ng” đi “r>tai” kh>p các vùng thôn b>n xa g>n trong huy>n Nh> Xuân “kh>u l>nh” c>a Bi>t Kích Dù. Kh>u l>nh nh> sau: “Thân nhân c>i t>o viên tr>i Thanh Phong này là bà con ru>t th>t c>a Bi>t Kích Dù. Anh em Bi>t Kích Dù x>a nay không đ>n ai, nh>ng th>ng nào con nào đ>n thân nhân anh em c>i t>o, dù là v> c>a c>i, dù là v> nhân thân, là Bi>t Kích Dù nh>t đ>n không đ>yên. Lu>t c>a Bi>t Kích Dù là “m>t m>t đ>n m>i”. Đ>ng đ>n thân nhân c>i t>o viên, nh> là ch>t chân, ch>t tay, n>ng là gi>t mà gi>t c> nh>a. Bi>t Kích Dù không có gì đ>m>t, đã nói là làm”.

T> đó v>sau, thân nhân c>i t>o viên tr>i Thanh Phong đi thăm nuôi an toàn tuy>t đ>i...

G>P NG>I CH> HUY BI>T KÍCH DÙ

Hai cái xe trâu, m>t ra m>t vào t>i tr>i Thanh Phong t>i huy>n Nh> Xuân do anh em Bi>t Kích Dù ph> trách không nh>ng giúp cho thân nhân c>i t>o viên thăm nuôi đi l>i an toàn thu>n ti>n, mà còn là m>t đ>ng dây giúp chúng tôi liên l>c v>i “th> gi>t bên ngoài”?

Mu>n “b>n” m>t cái th> kh>n c>p v> Sài Gòn, mu>n mua thu>c lào, thu>c lá, hay thu>c tây, báo chí... c> nh> anh Bi>t Kích Dù đánh xe trâu. Chi>u nào, vào kho>ng ba, b>n gi> là xe trâu c>a anh Bi>t Kích Dù cũng l>ch k>ch đ>i qua m>y lán c>a đ>i m>c, đ>i rau, đ>i mía, đ>i nồng nghi>p t>i tôi ven đ>ng.

Bi>t Kích Dù h>u nh> quen bi>t h>t cán b> coi tù. Anh em có “mánh” đ> giao thi>p v>i h>. Bao giờ anh em cũng làm đ>y đ> thi> t>c đ>u tiên: đ>ng quà, t>m bánh, ít ra cũng là đ>u thu>c có cán, hay là t>báo.

Cán b> nào t>i đây cũng nh> v> anh em Bi>t Kích Dù không ít thì nhi>u.

Vài bó n>a s>a l>i cái căn nhà, cây tre làm c>t, ít vòng mây bu>c l>i cái c>ng, cái giàn hoa. Cán b> có ch>c có quy>n thì nh> đã nói, anh em Bi>t Kích Dù “đ>m m>m” h>t: không m>t b> khung nhà b>ng danh m>c thì cũng g>súc hay đóng bàn đóng gh>.

Trên 250 anh em Biệt Kích Dù ở K1 làm đói mồi thợ nghê, cung cấp nhân lực và kinh thuât cho họ ở đống cát toàn phần trại K1. Đến rạng đi rạng lợn gác, lợn nái, lợn mây - ở nhà thì có các đói mồi, đói rèn, đói xây dựng, đói chăn nuôi... anh em Biệt Kích Dù bao thầu hết.

Từ thâm niên 20 năm có khác. Biệt rõ hốt đống đi nồi cát bùn cát cán bùn coi tù.

Trên nguyên tắc trại Thanh Phong K1 đột dội quyển chở huy cát trại trống, trung tá Công An Thùy "mồi", nhung trên thóc tè anh em Biệt Kích Dù suốt 20 năm tù dày gian khổ, vẫn tuân hành tuyệt đối mồi nhung cát vò chở huy cát hổ, đói úy Nguyễn Hữu Luyễn. Đây là một con ngỗi huyễn thoại. Chúng tôi nghe đồn tên anh tè lâu nhung chở a bao giờ đập c gáp, vì anh không đi lao đàng ngoài. Anh em Biệt Kích Dù đùu tè ra rất nghiêm trang, rất kính cẩn mỗi khi nhung đồn "ông thay" cát hổ.

Truyền vò đói úy Biệt Kích Dù này khá nổi tiếng, đói vò hoang đống, truyền thuyết. Đây là ngụy sau 20 năm bùn bùn vẫn còn tuyên bố:

"Tôi Nguyễn Hữu Luyễn, đói úy Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa... tôi chở a thua các anh.
Tôi mồi i thua một trại, chở a thua cùc chí cùn này".

Bùt Nguyễn Hữu Luyễn đi lao đàng, anh nói: "Các anh có thể giam tôi, bùn tôi, nhung danh dò cát mồi sĩ quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa không cho phép tôi làm nhung công việc một nhân cách. Quy chế sĩ quan không cho phép tôi làm nhung vò y".

Anh đã bùi kiên giam nhung năm tè i rùt nhung trại rùng rìn, đã man nồi tiêng, nhung Nguyễn Hữu Luyễn trống sau vòn là Nguyễn Hữu Luyễn, không thay đổi, không khilp sù, không khuất phục. Vì c Nguyễn Hữu Luyễn, không đi lao đàng nhung mồi tù nhân khác tè gòn 20 năm nay đã trở thành một nồi nhung đập bùt, các trại tù ngoài Bùt dù muôn dù không đùu phai chập nhung.

Ngụy ta chở a lồng đập c hốt quyển năng cát Nguyễn Hữu Luyễn đùi vòi anh em Biệt Kích Dù nhung thò nào. Khi cùn Nguyễn Hữu Luyễn ra lòn là tèt cù anh em Biệt Kích Dù nghê hốt.

Người Tù Kịt Xuất Biết KÍCH DÙ

Tác Giả: Phan Lộc Phúc
Thứ Tư, 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

Nhà bìa ở trại Thanh Phong có một anh em Biết Kích Dù ho “tòn” nhưng năm không có thuỷ cung nên anh “vui nỗi Chúa”. Phản lòn các anh em Biết Kích Dù đều là người Thiên Chúa Giáo nhiệt thành, kể cả Nguyễn Hữu Luyễn. Nói chuyện với anh em Biết Kích Dù họ đều nói “anh em lãnh thổ Ngô Đình Diệm, Ngô Đình Nhu chúng tôi chưa có chút. Còn ở lánh đâu đó... Lánh tộ chúng tôi ngày nào đó sẽ trả về...”.

Nghe anh em Biết Kích Dù ho tòn n้อม xuông, các đài Biết Kích Dù khi có lòn xuôi trả i đòn người yên không đi làm.

Họ nói “được lòn cõi úy Nguyễn Hữu Luyễn, anh em Biết Kích Dù ở nhà đòn lo hồn sầu cho người anh em vua mì mò”.

Cán bộ trục trặc đòn hối Nguyễn Hữu Luyễn thì sao ngăn trả việc điều hành cõi trại.

Nguyễn Hữu Luyễn trả lời:

“Các anh tôn trọng đòn chí cõi các anh thì chúng tôi cũng yêu thương đòn đòn cõi chúng tôi. Nghĩa là nghĩa tòn, anh em chúng tôi phai ở nhà đòn mòt lòn cuội cùng vĩnh biết ngay n้อม xuông”.

Sau điều đình mãi, chả có đài Biết Kích Dù lo vua cõi nõi cõi cho phân trại và bộ phận chày máy điều là đi làm, kể cả anh em Biết Kích Dù khác đều nghèo hèn.

Gặp gỡ anh em Biết Kích Dù, nghe chuyện kể về đòn úy Biết Kích Dù Nguyễn Hữu Luyễn tôi vua tò hào vua buôn bã.

Tò hào vì đòn đòn đã có nhõng ngõi kít xuýt nhõ vây, buôn bã vì nhìn lõi bõn thân, nhìn anh em xung quanh mình thày khá nhiõu người biết xõng.

Những năm tháng trong trại tù giờ a rồng núi Thanh Phong, anh em Biết Kích Dù đã i vui chung tôi, vua là một đòn dây yểm trợ vất chật, mà cao tròng hòn, còn là một nơi nồng tinh thòn.

00o

Tết năm 1982. Một số lòn anh em trong trại K2 đã chuyễn về Nam. Đội văn nghệ nghiệp dã c&a t&i; tôi thi&u r&t nh&u “nhân tài” nh&ng v&n ph&i trình diễn cho anh em vui Tết. Thi&u ng&u i, thi&u ti&u t&mc, chúng tôi nh&p luôn đ&i múa lân vào đ&i văn nghệ cho xóm t&. Không ngờ đ&i văn nghệ “què” nh& v&y, T&t l&i ph&i đi “lùu diễn” trên K1 và K3.

Mùng 2 chúng tôi lên K1 - đòn dài 4 cây s&chung tôi đi g&n hai t&ng đ&ng h&, kho&ng g&n 9 gi& m&i t&i. Một đ&i diễn anh em Biết Kích Dù nói r&ng: “Ch&ng m&y khi đ&ng c đ&n ti&p các anh b&a nay, anh em K1 chúng tôi xin h& m&t con heo đ&i đ&n m&ng anh em văn nghệ”.

Tôi đ&ng c bi&t sau này sẽ h&u đ&i y là do ý ki&n c&a đ&i úy Nguy&n H&u Luy&n đ&i xu&t. Ch&a bao giờ đ&i văn nghệ tù chúng tôi đ&ng c ti&p đ&n long tr&ng và săn sóc chu đáo nh& v&y.

Theo ch&ng trình, đ&i văn nghệ trình diễn bu&i tr&a, diễn xong ăn uống r&i v&.

Đang trông nom cho anh em d&ng sân kh&u & h&i tr&ng, ch&t có một anh em Biết Kích Dù đ&n bên tôi kh& nói: “Anh Luy&n em m&i anh vô trong lán uống trà”.

Đi lên đây K1, &c mong th&m kín c&a tôi là đ&ng g&p ng&u i s&i quan Biết Kích Dù truy&n thuy&t y. Xem con ng&u i th&t và con ng&u i “huy&n tho&i” gi&ng nhau, khác nhau ra sao.

Tôi v&i vàng theo ng&u i anh em Biết Kích Dù đi vào trong lán. K1 cũng nh& K2, K3 lán tù th&ng t&i và th&p. Đi qua hai ba căn nhà dài hôi hám, m&t m&t tôi t&i m&t căn bu&ng đ&u lán. V&a b&ng ch&n vô ch&a k&p đ&ng th&n, tôi đã th&y m&t con ng&u i cao l&n, m&t sáng trán cao đ&ng ph&t d&y, ch&m ch&n theo đ&ng tác quân s&, gi& tay chào đúng l& nghi quân cách, mi&ng nói: “Mes respects, mon colonel!”

Tôi thóng thót khót bót phón lóy ra sao. Đót 5, 6 núm nay, mính ló giao cóp đóng bót triót tióu, ló tó nhón dóng hóng thót bót cóa núc thang xú hói, tói sao lói có ngói chóo mính tróng nhó vóy.

“Mes respects, mon colonel” đây ló nghi theo kióu Pháp. Bao nhiúm nay, có nghe thóy, nhón thóy kióu chóo núy đóu. Mính bóy gió, ló tó khó sai bót xú, đóu cón góm “kính chóo trung tó”.

Tói vói vóng tión tói núm lóy tay ngói cóng đang đóng cóng ngói chóo tói theo đóng ló nghi quón cách mía hói: “Thóa anh, anh ló Nguyón Hóu Luyón?” Ngói lóy, vón đóng nghiêm, chó đóa tay xuúng rói núi tóp:

“Vóng thóa anh, tói ló Luyón”, “Anh Luyón lói, anh lóam vóy tói khó xú quá, thói buíi núy, anh em mính góp nhau ló quúy”. Lóc lóy, Nguyón Hóu Luyón míi rói bót tói đóng nghiêm, khó nói “Thóa anh, anh vón có phói cho phép tói lóam nhó vó. Dó sao chóng núa, anh vón ló đón anh cóa tói”.

Nguyón Hóu Luyón hóc khóa 4 phó Thó Đóc. Tói hóc khóa 2 có ra tróng tróc anh vói khóa thót, nhóng 20 núm qua, núu anh cón lói miún Nam, vói khó núng lóy, thiún chó lóy, khóng bót anh đólón tói cóp núo, đóu cón lót đót nhó tói. Khóa 5 Thó Đóc đó có ngói lóen tóng. Nhóng đói vói ngói nhó Nguyón Hóu Luyón, theo tói cóp bóc ló thó yóu, nhón cách míi ló chónh yóu.

ló trong quón đói miún Nam, vó nhón cách, ai xúng đóng ló đón anh cóa đói úy Biót Kích Dù Nguyón Hóu Luyón bóy gió?

Sau mít tuún tróa, Nguyón Hóu Luyón chóm rói núi nhó vói tói: “Có mít ‘thóng em’ vóa nhón đóc mít cái tin rót ló, rót míi. May lói đóc góp anh hôm nay ló đóu. Đóc biót anh vón ló mít nhón bóo. Xin anh cho ý kión vó tin vóa míi nhón núy”.

Núi xong Nguyón Hóu Luyón ra dóu cho mít anh em núo đóng gón bón “Gói Th. lóen đóu”. Tróc khi Th. tói, anh Luyón có cho tói hay Th. ló mít biót kóch dù cóp bóc thóng súi chóyón lo vó truyún tin. Th. ló mít chóyón viún vó đóa hót núy. Hai chóc núm bót nhón Th. vón xú

dòng dòng c tay nghò.

Ở ngoài Bôc lüc òy, tiêu chuôn côa mòt ngòi “phòn đòu tiên bò” là đòt 3 Đ: xe đòp, đòng hò và Đài (radio).

Trong hàng ngũ côán bò thò công an vòn là mòt nòi an toàn mà “kiêm đòng c”. Chò côó hàng ngũ bò đòi là phòi đòi chiên tròng chòt banh thòy mòt xác hoôc phòi đóng quàn & nhòng nòi đòu sòng ngòn giôo nghèò mòt ròp mà thòi.

Côán bò Công an tòng đòi côó nhòi u ngòi đòt tiêu chuôn 3 Đ. Nhòng đòi ngoài Bôc phòn lòn thuông loôi xòa, khò xòi, dò hòng. Vò y nèn chuyôn viên truyôn tin Th. luôn luôn côó viôc làm. Mòt lãt sau, anh Th. lèn gòp chòng tòi. Anh nòi ròng: “Em sòa đòi cho côán bò quanh nàm khòng lãt nòo hòt viôc. Nhòng khòng bao giô em sòa đòi xong xuôi, ròt ròo. Lãt nòo em công phòi lòy cò nòy, cò kia đòi giô lòi bòn mòt côái đòi “chòy đòng c”.

Em giô lòi đòi đeo “ê-cút-tòa” vòng nghe tin tòc mòt mòn. Thòa anh, tòi hôm qua, mòng 1 Tòt, chòng tai em nghe côó mòt òng tòng Mò mà em khòng nhòi đòng c tên đang & Viôt Nam, nòi chuyôn vòi côác nhòa lành đòo Hà Nòi vò vòn đòi còu chòt binh Mò mòt tòch, vò tòu nhòn chòng trò... Lãn đòu tiên chòng tai em nghe là nhòng biôt kòch nhòy dù ra Bôc đòu thòp niên 60 công đòng cò xòt đòn trong dòp gòp gò nòy.

Thòa anh, vòi chòc nàm nay nghe đòi, đòy là lòn đòu em nghe đòi nhòc đòn sò phòn tòi em. Chòng em là nhòng ngòi bò bò quên, coi nhòi đòch tòi. Khòng sò quàn, khòng tòn tuôi, khòng nòi nòo nhòn. Chòng em là nhòng ngòi “đòt dòy ròi xuông luôn luôn sòng & mòt xòt ròng gòc nòi ‘trên khòng chòng, dòng khòng rò’, khòng côn liên hò gòi vòi xòi hòi loôi ngòi”.

Bòy giô em nghe tin òng tòng Mò sang Hà Nòi nòi đòn sò phòn tòi em, em nghe xong mà tò nòi nhòng mòt chòy ròng ròng... khòng biôt là mòt hay thòt đòy”.

Tòi vòi côm lòy tay ngòi thòng sòi Biôt Kòch Dòu mà nòi: “Đòng đòy bòn & i, thòi gian nòy òng tòng Vessey, đòc sò (special envoy) côa tòng thòng Mò Reagan đòng viôc thòm Hà Nòi. Côacs bòo Viôt Nam đòu nhòc đòn sò kiên nòy. Tin mà bòn vòa nghe đòng cò ròt đòng tin còy”.

Nguyễn Hữu Luy và chén vào “Làm sao mình tin được đài Hà Nội”. Tôi nói tiếp “Đây là một sự kiện có tính cách quercus tenuifolia, truyền thông thời gian dài theo dõi sự việc thăm cảng Vessey, nên đài Hà Nội dù muốn dập cũng khó lòng. Về chặng thông tin của khai Xã Hữu Chánh Nghĩa xem nay chỉ loan nhau tin nào có lời cho h

Tin bất ngờ, họ quên đi ngay. Vì cảng Vessey ở gần Việt Nam, ở bên trong chung đã có một tháp thuần nào có lời cho Hà Nội không một này thì một kia. Mình chưa biết được sự thật như vậy ở đâu, chỉ tiết tra sao, nhưng việc loan tin sẽ hiện diện của điều đó Vessey ở gần Hà Nội, nhìn chung là một chút dữ liệu thuần là lời cho lũ tù nhân chúng ta, điều biết là điều với các anh, nhưng người mà trên 20 năm nay họ chỉ ý hay vô tình quên lãng.

Nguyễn Hữu Luy trả lời ngâm:

- “Nhưng bạn thân tôi và anh em chúng tôi ở đây đã từng rút kinh nghiệm không nên tin tưởng người quá vào người Mỹ”
- “Đúng ý trên nguyên tắc, nhưng trong số những người người Mỹ còn họ đến đang minh cũ, còn lù ý đến số phận khốn khổ của chúng ta thì ông Reagan này là số 1.

Năm ngoái cái tên Mỹ khùng nào nó bạn ông ấy chất thì chúng ta còn viết về họ như. Bây giờ điều số của ông Reagan, tên Vessey sang đây có đích thân họ đến Biệt Kích Dù thì tôi nghĩ sốm muốn trả lời họ giúp các anh số điều gì quyết. Các bạn có thể điều điều với ...”.

Một nét cài mèo trên khuôn mặt Nguyễn Hữu Luy. Anh họ nói một mình “Đúng vậy, điều với, mà với điều....”

Lời bình Mao Tôn Cửu ng cung tôi hỏi điều năm khi lú dien 1 K1 không nghe điều điều chung nghĩ.

Đến giữa năm 1982, có hai lít thùng Biệt Kích Dù, mỗi lít trên dưới 100 kg. Chuyển không ai nghe mà tôi. Ông tên Vessey điều số cung cấp thời gian Mỹ Reagan đã gửi lời chung họ số một điều thùng niêm 60, can thiệp với Hà Nội để cho họ nghe Biệt Kích Dù bị giam trên dưới 20 năm với thăm sốn cùng cung điều điều trả về họ với họ là loài người.

Người Tù Kịch Xuất Biệt KÍCH DÙ

Tác Giả: Phan Lãc Phúc
Thứ Tư, 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

Cùng thời gian đó chung trình “núi sông công tử” đem cát tảo viên đón khai hoang nhung vùng rừng núi âm u (nhà trại Thanh Phong huyễn Nhâm Xuân giáp với Huyện Lào này) trở thành nông trường, lâm trường, rải đem gia đình cát tảo viên lên chỗ đồn trú ở nhung chốn rừng sâu núi cát đồi, cũng đồi cát bờ luôn.

Phản lòn anh em tù chính trị đặc biệt chuyen vịnh Nam hay đi đi trại khác. Đến cuối năm 1982, trả Thanh Phong K2 chỉ còn lòn trên 50 tù chính trị.

Còn lòn toàn là tù “đui, què, mồ sỏi” già yếu, bệnh tật... hay là thuộc loại “không tiền cho vịnh Nam”.

Tôi thuộc số trên 50 người còn lòn này. Ngày 14 tháng 11 năm 1982 trên nguyên tắc phân trả tù chính trị K2 gửi thi. Nhưng người tù còn lòn đi ra K1. Đây từ chính trị số cùng anh em Biệt Kích Dù còn lòn lên xe đi đón một trại khác là Nghề Tĩnh: Trại Tân Kinh.

VỀ TRẠI TÂN KINH

Trại Tân Kinh này là một trại “trung chuyen”. Bao nhiêu tù chính trị ra Bắc còn lòn hồi 76-77 trước khi vịnh Nam vỡ rãnh trung bộ trại này và có một số khác ở trại Ba Sao, Hà Nam Ninh. Trại Tân Kinh này chia thành hai phòng đồn loài tù: tù chính trị, tù CIA, tù Biệt Kích, tù Fulro, tù hình sự thời đó. Trại này có 2 khu, khu Tây và khu Đông.

Chúng tôi gọi là “Tây Đảo” và “Đông Đảo” vì khu Tây trung tâm đồn dập tháp hòn khu Đông. Đây tôi gọi đồn đặc biệt lưu giữ: ông Võ Tr. lãnh thổ VNQĐD ở miền Trung, Quang Ngãi, linh mục duy nhất Trận Hữu L., nhưng ông trung Fulro, may ông thời trung, bộ trưởng “chính phủ trong bóng tối” và đặc biệt tôi đồn cùn lán vịnh ngầm i thời lãnh Biệt Kích Dù. Chính trong thời gian này, vì chúng đồn, gần gũi nên tôi mai đồn cùn hiếu thêm vịnh ngầm i tù kiết xuất Nguyễn Hữu Luyен.

Anh em Biệt Kích Dù về trại Tân Kinh (Nghề Tĩnh) chỉ còn đòn trên 50 người.

Vì có tay nghề riêng nên các anh em Biệt Kích Dù đồn cùn biên chế vịnh các đồn chuyen môn như đồn mồi, đồn rèn, đồn chăn nuôi... Riêng thời lãnh Biệt Kích Dù Nguyễn Hữu Luyen lòn chuyen đồn một đồn khác, đồn rau.

Tôi xá nay đi tù cũng có chút “chuyên môn” nên ở đây, trại mồi, tôi cũng đọc xem đúng theo “tay nghề”: chuyên trộn phân và nọc tiếu. Các trại, đói rau nào cũng côn trùng loài phân bón này. Tôi nghĩ ra các trại cũ như Yên Hố (Sơn La), Tân Lập (Vĩnh Phú), Thanh Phong (Thanh Hóa) và bây giờ ở đây Tân Kỳ, đang nghiệp phân tro cưa tôi thường đọc tuyన lõa trong mõi ngành Quân huấn, Quân pháp hay Chiến tranh chính trị.

Đóng nghiệp cũ cưa tôi là thợ nguyễn giám đốc Nha Tuyên úy Phật giáo, là mõi sõ Tin Lành, là thám phán Tòa án Quân sõ, là giáo sõ Trưởng Võ Bồ Quoc Gia v.v... ở đây thì đói loài cũng nhõ vây, khu Tây Đôc này có 4 lán, có 4 ngõi lò vò nhà cõi u thì 1 là biến lý, 1 là đói đúc, 1 là ông thợ y dõi y Anh văn trống Chiến tranh Chính trị và tôi. Sõ tuy້n đóng “trống sau nhõ mõi” này là chõp hành đúng tinh thần “Mao-ít”: “Chõ nghĩa không bõng cõi phân”.

Tôi lõi nhõ đón thái độ cõa đói úy Biệt Kích Dù Nguyễn Hữu Luyễn khi anh nhõt đõnh không đi lao đõng.

Ở đây cũng nhõ các trại khác từ trên 20 năm qua, và đã trở thành biêt lõi, Nguyễn Hữu Luyễn đõc biên chõ vò đói rau nhõng anh nhõt quyết không đi làm.

Toán “nhà cõi” tõi tôi khoõng 10 giờ sáng là công viõc tõm xong. Phân, nõõc tiếu đã dõn sõch, chuyễn cho đói rau. Nhà cõi đã quét tõõc, rõc vôi. Lúc bõ y giờ là lo đõi tõm vì dù đã đeo khõu trang, bõt mũi bõt mõm, nhõng tõ thõy thân thõ mình hõi hám quá. Mùa nõc đõõc đõi tõm là mõt cái sõõng, nhõng mùa rét mà phõi đõi tõm trong khi bõng đói cõn cào lõi là mõt cõc hình. Nõõc suõi lõnh cõt da, mõy tên tù mõt mũi xám xõt, thân thõ gõy cõm, co ro run rõy, ngõn ngõi đõng bên bõ suõi.

Nguyễn Hữu Luyễn không lao đõng, ngõõi luôn luôn sõch sõ, nhõng ngày nào dù rét đõn đâu Luyễn cũng cùng chúng tôi đi tõm.

Ngõõi lõi xuõng suõi đõu tiên là Luyễn. Anh nói: “cõ ào mõt cái là xong”. Cái lõnh lõ miõn Trung này đõi või Nguyễn Hữu Luyễn xem ra không có nghĩa lý gì.

Anh bao nhiêu năm nõm trong hõc đá ở trại cõng trại Hà Giang. Bao nhiêu năm cùm kiên giam trong trại mõi cõng Cao Bằng. lõ miõn cõc bõc nõõc ta, cái lõnh còn ác liõt hõn nhiõu. Ngõõi tù

Bịt Kích trên 20 năm, đi qua mội gian lao thô thách bỗng mệt câu nói vô cùng giờ nỗi: “Có ào mệt cái là xong”.

Tôi giờ bên, trong cùng một lán, tôi thấy Nguyễn Hữu Luyễn sống nhạt mệt thiến số. Trong tù có một vịnh đập hớt sicc quan trọng là ăn. Ai cũng đòi mồi ngon. Bữa ăn và cái ăn là giờ cắp mồi lợn nhạt cua tù. Nhưng đói vẫn Nguyễn Hữu Luyễn hình như anh coi rớt nhạt vẫn đói ăn. Anh đói cay phát đói ăn thế nào, ăn thế ấy, mà ăn rất lento, rất nhanh, không biết anh ăn lúc nào. Không thấy anh phàn nàn bao giờ vẫn vẫn đói. Hình như anh từ lâu quá, đói thành thênh trạng trống nên anh đã quen đói.

Một vài anh em đói thăm nuôi, hoặc nhặt quà, có lòng quý mến anh, biếu anh cắc đòn, nem xôi, tôm bánh hay mồi ăn mồi bùa cám, nhưng trước sau không thấy anh nhặt cua ai một tảng vặt nào. Tôi một bùa nhặt quà có đàu đòn anh mệt chỉ cắp bánh chưng nho nhạt. Anh nhặt đòn nh chui túi.

Tôi mồi nói: “Chỗ anh em sao anh kệ quá”.

Nguyễn Hữu Luyễn cười cợt, nắm tay tôi mà nói nhạt: “Bao nhiêu năm tôi tiếp cho cái bao tử nó đòi hỏi ít thít ít. Bây giờ anh em cho tống vặt, ăn vào nó quen đói đi thì lối khéo đói y anh”.

Nhạt có một thô mà ai cho anh cũng nhạt. Nhạt mệt cách hân hoan. Đó là xà bông. Không hiểu sao, Nguyễn Hữu Luyễn có một nhu cầu vứt bỏ rác, vứt sạch sẽ mệt cách lõi lùng. Xà bông đói vặt anh thít là côn thiết. Nhạt đã nói ở trên, chúng tôi dân “nhà cung” làm việc xong, mình mày hối hám nên cắc chưng đã mùa rét mà phiêu đi tắm. Nguyễn Hữu Luyễn không đi lao đói ng mà trả a nào cũng ra suối vặt chúng tôi.

Nguyễn Hữu Luyễn ngồi iết cao, ít ra là 1.75m. Quần áo trống phát anh mặc vào ngắn cũn. Người đã cao anh lối còn đi đôi giày mặc do anh đeo lõi nên trông lối càng lênh khênh. Đi tù anh nào anh mặc chân ngắn nhô, bè ra như tiên giao chéo, riêng Nguyễn Hữu Luyễn chân trống bóc, gót đập hõng. Trông gót chân cắp ngắn iết Biệt Kích Dù đi tù trên 20 năm tôi bỗng nhiên nhớ đòn 2 câu thô cắp Vũ Hoàng Chánh thuở nào:

*Ta van cát bùi trên đòn ng
Dù nhạt dù sạch đòn vặt ng gót này*

Trong món đồ hàng ngày đi tóm cua Nguyễn Hữu Luyễn có một vứt rứt lõi, rứt ít có lõi đây. Từ đi tóm thì cùi thòi cùi truồng ra, véc tay xuồng suối mà kẽ cùi, tóm rứt. Hoc buồi sáng có ra giỗng rứt a mứt thì cũng chả mang cái thùng kéo nõi cát vùi bàn chải đánh răng là cùng. Nguyễn Hữu Luyễn đi tóm khác vùi ngõi ta, mang theo mứt cái chàu men xanh thớt đập. Màu men óng lõi chói ngõi... tóm phòn rõ rứt vùi màu cùi hùu cùa trôi tù là màu xám xít. Tôi mài hùi Nguyễn Hữu Luyễn:

“Lõi đâu mà có cái chàu men xinh đập vùi?”

Nguyễn Hữu Luyễn trả lời:

“Tôi cũng không ngõi là tôi lõi nhõi cái chàu này. Cùa tên trôi trùng trôi “mõi xõi” lõi Cao Bằng tõng cho tôi đập.

Cao Bằng giáp vùi biên giới Trung Hoa nên vùn có hàng lõu đi tõ Trung Quốc sang. Cái chàu này là đùa làm tõ Quang Châu có nhẽn hiùu chõ rõ.

Dõo cuõi thõp niên 70, tên trôi trùng Thiếu tá Công an nó hành tôi ghê lõm. Nhõt đõnh nó bõt tôi đi lao đõng. Tôi thì nhõt đõnh không đi. Nó liõn cùm chân. Cùm chân rõi đem xuõng hõm tõi. Rõi bõt nhõn ăn. Mùa lõnh nó còn đùa nõi cùm xuõng hõm nõa. Tôi ngõi Công giáo nên tôi cùu Đức Mẹ Maria, trong cùn thõp tõ nhõt sinh, tôi cũng cùu luôn Phõt Bà Quan Âm nõa.

Nó hành tôi mãi năm này sang năm khác mà cuõi cùng tôi vùn còn sống. Nhõng mà chõt thì thôi, tôi nhõt đõnh không đi lao đõng. Không chõu thua chúng nó”.

- “Nhõi vùi thì tên trôi trùng này nó hùn anh ghê lõm, tõi sao nó lõi tõng anh cái chàu này?”

- Tôi cũng không biết nõa, hùn hành tôi luôn mõi năm, nhõng cuõi cùng hùn thõi tôi ra khõi hõm kiên giam. Mõt bõa hùn cho gõi tôi lên. Hùn nói: “Tôi sõp đõi đi trôi khác, có phõi anh lõa tõm rõa lõm phõi không? Tôi tõng anh cái chàu Trung Quốc này”.

Tôi tõi chõi nhõng hùn ta cùi đùa cái chàu lõi, rõi bõt tay tõi bõt. Chõng đõng đõng, tôi phõi giõi cái chàu men xanh này, mà tôi cũng không hiùu tõi sao hùn lõi làm nhõi thõi”.

TÓM HÌNH NHỎ N ĐÊM CUỐI NĂM

|| cùng lán tôi thay Nguyễn Hữu Luyễn là một người ít nói, ít giao thiệp. Không đi làm, cứ ngày tôi thay ông thay anh người quay mặt vào tường, kiêu thiển sốt sắng bích. Nhưng không phai anh người thiển mà anh đọc sách. Một cuốn sách dày đế trống mệt. Anh ngồi i Công giáo, tôi tò mò anh ngày ngày đọc thánh kinh. Nhưng một hôm tôi biết là không phai.

Một buổi chiều anh mới anh bén giáo sứ. Anh văn lời chia tay. Anh hỏi về văn phòng, về cách đọc một vài câu khó.Ì ra cuốn sách dày anh luôn đế trống mệt là một cuốn tay đeo n Anh Việt. Bên tôi hàng ngày người học thu hút trang tay đeo n. Tôi mới hỏi: “Ông học Anh văn kiêu u kỹ thì bao giờ cho xong?” Luyễn trả lời: “Đề cử chưa nào hay chia tay mà cũng đế cho nó quên ngày quên tháng đi ông ấy”.

Nhưng học Anh văn, theo tôi nghĩ rất khó mà tay học. Còn văn phòng còn cú pháp, còn cách đọc, cách nhau... làm sao cho người ta hiểu. Ông bén giáo sứ Anh văn và tôi cùng dân “nhà cửa” nên gần nhau. Thành thạo buôn chiều, buôn tay Nguyễn Hữu Luyễn lời tay rì bèn chuyen tiếng Anh.

|| trong trại cõi tay o, tay ng nõi ngoài, đế biết là tay ng Pháp, tay ng Anh nguyên tay cõi m chia. Nhưng đeo này Sàigòn có phát hành tay n san Nga Sô n bén tay ng Anh gõi là New Time. Vì nhu cầu đế báo cũng nhu nhu cầu tìm học tay ng Anh, nên tay New Time anh em nhau đế cõi gia đình gõi tay i khá nhau.

Thay sách báo cõi a đàn anh Nga Sô vĩ đeo i là cán bộ trống trại gõ tay đeo cho nhau. Anh em đế New Time vay i quan niêm “Nó nói gì, kõi cha nó - miên là mình có tài liêu học Anh văn”. Nguyễn Hữu Luyễn là người tìm đế New Time kõi nhau.

000

Chúng tôi vay trại mõi Tân Kỷ đã đế cõi gõn 3 tháng. Anh em Biết Kích Dù đế cõi tha vay tay trại cũ Thanh Phong có lõi cũng đã đế cõi trên đế i nõa năm.

Đã gần tết, sếp sang năm mới 1983. Anh em nhén đến cung quà nhà giài “đông” hòn đảo trống. Tết này giài ngay huyễn lị Tân Kỷ nên thời tiết, quà cáp thời tiết mau hòn Thanh Phong nhanh.

Tôi nhén thời hòn ngày vào khoắng buồi chíu sập sập đóng cửa lán, thời nào cũng có một vài anh em Biệt Kích Dù đến nói điều gì đó với Nguyễn Hữu Luyễn, nhà là “báo cáo” hòn ngày cửa anh em với chung huy trống. Vua có một số kiến thức biết xay ra với anh em Biệt Kích Dù. Trên 20 năm nay, anh em Biệt Kích Dù không bao giờ nhén đến cung thi, đến cung quà... Anh em là những người bị bắt quên trong xã hội loài người.

Nhòn gòn đến Tết năm 1983, có trên 10 gói quà giài đến cho một số anh em Biệt Kích Dù. Nhòn anh em đến cung vui tết năm trước đó hòn nhau giài quà cho những người còn lại.

Trong một buổi tối lên giài nói chuyện với tôi, Luyễn kể: Một số lòn anh em đến cung vui nhòn không còn liên lạc đến cung với gia đình nữa. 20 năm qua gia đình xiêu tán không còn nhén đến cung âm hao. Có anh thì vẫn đã lìa chung khác, đã an phòn vui một cuộc đời mòn tột mòn mòn năm qua. Vẫn đã đóng thuyễn, người trại vui không muộn gây phiền muộn cho cả nhân làm gì nữa. Nhòn anh em tìm lòn đến cung thân nhân, gia đình phai nói là rất hiếm.

Vì vậy nên một số lòn anh em Biệt Kích Dù sau khi đã từ 20 năm biệt xạ trại vui dành thời hòn cùng nhau, tùy nghĩa nghĩa, tùy hoàn cảnh mà quây quần bên nhau xây dựng một cuộc đời mòn, trong một xã hội mòn đầy khó khăn, thù hòn. Cuộc sống mòn của anh em hòn là vui vui, gian nan, nhòn nhòn những món quà cửa anh em và ngoài giài vào cho anh em và lòn đều là nhòn đòn gia đòn cù: gáo nlop, gáo tò, mì, tráng muỗi, thịt lợp, cá khô, cá hòn v.v... nhòn thề cùn thiết cho một ngày Tết cùn truyễn.

Anh em đến cung vui nhòn vui đã không quên nhòn người còn lại.

Tôi có nghe buồi chíu Luyễn dồn một anh em Biệt Kích Dù “sẽ hòn lòn ăn chung”.

Một số anh em nhén đến cung quà, đến cung thi, nhòn bịn thân Nguyễn Hữu Luyễn thì không. Anh là người ít nói, không thích tò bày nên tôi cũng không tiếc hòn. Không biết gia đình cửa anh bây giờ sao?

Có thể bạn tính anh kín đáo, hoặc là nghĩ rằng nghiệp Biệt Kích, đặc biệt huân luyenn vỗ béo mặt quá khéo nên anh không muốn nói về mình; hay là những năm tù kiên giam trong hầm đá đã làm cho anh quen đi với bóng tối và im lặng.

Tôi không biết nữa. Tôi chưa từng chi tiết khi tôi gặp anh lần đầu ở trại Thanh Phong, sau khi nghe tin đồn của cựu tổng thống Mĩ Reagan, tướng Vessey can thiệp thì các anh em Biệt Kích Dù có thể đã có vỗ, Nguyễn Hữu Luyễn đã âm thầm khẽ nói “đặc vỗ, đặc vỗ... mà vỗ đâu?”

Bây giờ tôi mới hiểu hơn hai chữ “vỗ đâu” của Nguyễn Hữu Luyễn. Không biết anh có còn già đình, có còn nhớ đến thân chủ đồn?

Trên 20 năm biệt xứ, không thời tiết, không liên lạc, không tin tức... đâu phải ngày đàn bà nào cũng bén gan hóa đá vỗng phu? Cái đầu hói sau 2 chữ “vỗ đâu” của Nguyễn Hữu Luyễn là hoàn toàn hửu lý.

Gần Tết năm nay, khi mệt mỏi khá đồng anh em Biệt Kích Dù đã có tin tức... tôi băn khoăn, hối hận lo lắng cho tình trạng của anh mà không dám nói ra. Đây là một vấn đề riêng tư rất tư个人, có khi thiêng liêng nữa, không nên vỗ i vàng đeo cổ p tui.

Một buổi tối Nguyễn Hữu Luyễn đón vỗ i tôi, dáng điệu u hối tấp hòn thõng lỏng, trên tay không cầm tờ New Time mà mỉm cười thay vào đó là một bao thuốc. Chuyện quà buổi trưa vỗ a tui có thêm một số gói cho anh em Biệt Kích Dù, và trong gói quà mỉm cười có bao thuốc này. Gói quà gửi cho một anh em Biệt Kích Dù khác, nhưng có một số hình ảnh như anh Biệt Kích Dù này gửi cho Nguyễn Hữu Luyễn, anh vỗ a nhén đón cắp buối chiều.

Anh ngồi quay lối, đeo hình cho chúng tôi coi. Hình ảnh một đám cưới cô dâu, chú rể đang đón lối trước bàn thờ khói hương nghi ngút.

Trên bàn thờ có tờ m hình phóng lớn cua thân sinh cô dâu. Đôi trán vỗ a thành hôn đang cúi đầu trang nghiêm đã khuất. Tờ m hình trên bàn thờ nhìn kỹ đâu phai ai xa lì chính là hình Nguyễn Hữu Luyễn 20 năm vỗ trang.

Người Tù Kiết Xuất BIỂU KÍCH DÙ

Tác Giả: Phan Lộc Phúc
Thứ Tư, 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

Nguyễn Hữu Luy nói trong xúc đàm: “Khi tôi đi con gái đêu lòng tôi mỉi có 4 tuổi, năm ngoái con tôi nó đã lìy chung. Hòn 20 năm cách biệt không thèi tò, không tin tức, vả con tôi tèo rỗng tôi đã chết”.

Đây là lần đầu tiên tôi thấy một giọt nước mắt ngập ngừng trên khuôn mặt phong sừng cua người tù kiết xuất Nguyễn Hữu Luy. Trong đêm cuối năm giá buốt ở trại Tân Cảnh, Nghĩa Tĩnh, có 3 người tù cùng âm thầm nhau lì trong đêm.

BẢN TÙ FULRO

Ở trại “Tây Đôc” có 4 lán thì 3 lán là tù chính trú ở cùng với tù Fulro, lán còn lại là tù hình sự. Trại Tân Cảnh này, thời kỳ “phồn thịnh” chia trên 1000 tù, bây giờ tù chính trú đôc đà vù Nam khá đông nên có hai khu “Đông Đôc - Tây Đôc” chia còn lại chung 500 tù.

Chúng tôi ở đây i rau cùng lán với anh em Fulro thuộ c đài “cổ quan”, chuyên trống bí, trống khoai, trống tra, trống mía...

Những anh em Fulro theo chục danh ghi trong “lý lịch trích ngang” đều là những nhân vật lòn nhỏ thiêu tặc, chuồn tặc, đói tá, trung tá, thiếu tá v.v... những thời tra chung là những đòn bào thiêu sù không biết chung, nói tiếng Việt không bù đù, rất khó nghe... luôn luôn cởi nhe hai hàm răng cà sát lì.

Sự ngây thơ, chân thót hiền rõ trong tiếng dáng điệu, tiếng lìi nói. Nghe, nhìn hổn khói có thể tiếng tặc ng đó là tặc, tá trong một trại giòi phóng liên kết các dân tộc bộ áp bộ c Fulro (Front uniifié pour la libération des races opprimées). Phong trào này đã phát khởi từ lâu, giờ a những năm 60 và đã gây phiền nhiễu không ít cho chính quyền miền Nam.

Sau tháng 4 đến 1975 khi miền Nam rơi vào tay cộng sản, phong trào Giải phóng các dân tộc bộ áp bộ c Fulro không những không tiêu trừ mà ngược lại Fulro lìi trại thành một mảng trại võ trang chung đài cộng sản rõ ràng mảnh mai miền Cao nguyên Trung phần thuộc Hoàng Triều Cộng Thanh cũ.

Rất đông các đòn bào thiêu sù thuộ c nhiễu bùi tặc ở Kontum-Pleiku bộ bùi, cho rỗng có dính líu tòi Fulro. Riêng ở trại Tân Cảnh này có tòi hòn 200 tặc, tá Fulro bùi bùi giòi.

Chúng tôi tù ng l y qu n, ng l y quy n, bi t k ch l v i anh em Fulro t l ng d i thu n th o, kh ng th y anh em Fulro l v “c m th ” g h t. Nh i u khi anh em c n ti p t c khoai, d n m ia... Anh em d i rau th đ a l i su h o, rau c i. Kh ng n o ra nh ng t ch nh tr v v t Fulro th ng c m nhau trong tinh c nh “c ng m t l a b en tr i l n d n”.

Nh ng m t bu i t i c m t s k i n kh ng ng l x y ra. Trong s anh em Fulro l l n t i c m t anh c n tr , nghe n o l thi u t , tr c d y c d i l nh Bi t K ch M Xanh (green beret) c a M ho t d ng tr n v ng Cao nguy n “Ho ng Tri u C ng Th ”. Anh n y ch c l m vi c l u ng y b en ng l i M , n n l n i anh hi n ra m t s k i n ngh ch th ng.

Anh kh ng bi t ch nh ng ng l c l i n o ti ng Anh r t “ch y”. Anh n o ti ng Anh d h n, gi i h n n o ti ng Vi t nh i u, m t lo i ti ng Anh ng l i ta th ng nghe th y n i c c ghetto l M . T m t nh anh c ng l m t s c ng h ng k l , cai th ng y man d b en cai kh n lan qu y t.

Anh c c khoai, kh c s n th anh d nh d i l y rau, l y d l ng v i anh em t ch nh tr “ti n trao ch ao m c”. D m n m anh ngh u ngao m t bài h t n u r ng n o d o, nghe kh ng hi u d l c nh ng ph ng ph t m t n i bu n r n r n, tr m th ng nh nghe m t kh c spiritual c a ng l i da d n l Hoa K .

Anh th o ngh m u sinh tr ng n n anh lu n lu n b t d l c c , l n, ch, nh i, c k r n n a d c i thi n b a n. Anh kh ng h t anh m i b nh ng con v t y v o trong m t cai h s nh d l m t th m m rieng.

Cai h s nh n y anh d d i s n , g n ch d u n m . L u ng y m m c m d i, anh th ch u d l c nh ng m y anh em t ch nh tr n m g n ch u kh ng n i m i n o v i anh tr c bu ng. Anh tr c bu ng, m t anh c ng binh gi c n th ph i nh m t anh Fulro c tu i, nghe n o l thi u t , n o v i anh b n thi u t Fulro xin d i cai h m m c a anh d ch k h c .

Anh n y nghe xong g t ph ng ng i t s ng m t b en r i v ng d i n m , h t s c b t binh. Cai h m m c ng ngay b c m d i n ng, n n m t bu i nh n m i ng l i d i l m h t, anh tr c bu ng m i mang cai h y ra ngo i, d t l sau l n, b en d ng c i.

Di l m bu i chi u v khi l n d d ng c a, anh thi u t Fulro m i nh n th y cai h m m c a anh kh ng c n l ch c . Anh n i gi n d ng d ng, ch i m ng lo n x . M t ng l i n o d m i ch anh tr c bu ng.

Anh này chém bay đòn chém anh trúng già côn thõ, ném ngọc áo lôi xanh xanh hét lên: “Sao mày lạy cua tao, I’m gonna to get you, to kill you...” (Tao sẽ đánh mày, giết mày). Mệt anh Fulro có tuồi già ghen đùy lién đùng đùy, đùnh can ra; anh Fulro trả tuồi đang côn nóng giòn, đùy anh Fulro già ngã chuí, kéo áo anh trúng buồng rách toóc, cái kính côn văng xuồng đùt. Người ta không biết số thời sẽ diễn biến sao khi anh Fulro đang lên côn diên loèn rồng rú.

Bóng có một người cao lênh khênh béo còi, đó là tay thợ lanh Biết Kích Dù Nguyễn Hữu Luyễn. Không biết bóng một chiêu thợ c Judo hay cầm nã thợ tuyệt vời nào, hai tay cua anh Fulro điên loạn đánh bỗn khóa chém.

Anh Fulro vùng vây nhango không thoát ra đùc. Nguyễn Hữu Luyễn nói gần giặng: “Đùng làm lòn”. Tay Fulro hét lên: “It’s none of your business” (không phai chuyện anh đùng dính vô).

Luyễn ôn tồn nói tiếp: “Chuyện không đáng gì. Sáng mai chúng ta gặp nhau giặc quyết”.

Không biết lối nói cua tay thợ lanh Biết Kích Dù có một mảnh lõi gì mà sau đó tay thiếu tá Fulro đang trúng trúng bỗng nguôi đi, nhìn xuồng đùt, Nguyễn Hữu Luyễn đùng tay khóa, nhào nhàng vùi vai anh Fulro, khẽ nói “Thôi đi nghỉ đi...”.

Sáng sớm hôm sau trúng khi đi làm, hai người (anh thiếu tá Fulro và Nguyễn Hữu Luyễn) có gặp nhau và không hiểu sao cái hũ mõm đùc đùi ngoài lán, bên đùng còi. Mỗi giao hõi giặc anh em tù chính trại với tù Fulro, trúng rỗng sau vòn này sẽ căng thẳng, không ngờ ngạc lõi, nó tột hồn lên, kêu “đánh nhau vỗ đùu rõi mõi nhòn anh em”.

Tay Fulro Biết Kích mũ xanh bảy giỏ mõi nhòn ra “ông thợ y”, lõi thợ lanh Biết Kích Dù Nguyễn Hữu Luyễn.

Thợ thợ buồi tôi lõi thợ y anh bỗn Fulro trả i chém Nguyễn Hữu Luyễn nói tiếp Anh, nói bỗt cõi chuyện gì đù cho Nguyễn Hữu Luyễn luyễn “accent”. Có khi anh ta còn đem trả i cõi khoai, đùn mía nõa, nhõng theo nhõ cõu lõi, Nguyễn Hữu Luyễn chém cảm lõi mà không nhòn bao giờ.

Người Tù Kì t Xuất Biết KÍCH DÙ

Tác Giả: Phan Lộc Phúc
Thứ Tư, 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

Sau khi nhung tóm hình cõa võ con anh nhung mót anh em Biết Kích khác đõi c gõi tõi trõi Tân Kõ, tôi mót bõa mõi hõi Nguyõn Hõu Luyõn:
-Tõi sao anh không có thõ, có quà riêng cõa gia đình?

Trõm ngâm mót lát Nguyõn Hõu Luyõn mõi nói:

-Thõc tình tôi không nghĩ là võ con tôi còn đó, đõi chõ tôi. Khi mót sõ anh em Biết Kích Dù đõi c võ, tôi có nhung anh em kín đáo đi tìm hõ ... Rõt may là đã tìm ra. Võ con tôi đã rõi Sài Gòn, xuõng Cõn Thõ sinh sõng. Tôi cũng đã dõ phòng trõng hõp này.

Gõn 20 năm nay võ con tôi, anh em, hõ hàng, bè bõn tôi nghĩ rõng tôi đã chõt.

Thôi cõ đõ nhung thõ cho tiõn, chõt là hõt, phõi không anh. Không phiõn ai, gây trõ ngõi cho ai. Nhõõc bõng võ con tôi còn nghĩ đõn tôi, còn chõ đõi tôi thì đó là õn riêng cõa Chúa đã ban cho. Nhung tôi đã nói trõõc là võ con tôi nõu còn đó, khi nhung đõõc tin tôi thì không bao giõ đõõc viõt thõ, đõõc gõi quà. Nhung thõ nhung quà rõi là tôi phõi trõ Iõi. Làm sao mà mình không thõõng võ, thõõng con mình cho đõõc.

Xõa nay mõy chõc năm õ các trõi tù, mình là thõng trõc đõu, trên không chõng đõõi không rõ, hõ không nõm mình vào đâu đõõc. Bây giõ mình thõõng võ mình, thõõng con mình, hõ đõc thõ, hõ biõt nhung võ y, thì mình không sõng đõõc yên đâu anh õi. Hõ không hành đõõc mình, bây giõ hõ hành võ con mình đõ bõt mình quy phõc, thì làm sao đây thõa anh. Cho nên tôi không muõn nhung thõ, nhung quà riêng là vì thõ ...

ĐÔNG VÕ NG KHÔNG KHÌ

Có lõi trõi Tân Kõ này trõõc đây đã xây dõng trên mót võt rõng. Trong sân trõi còn mót sõ cây cõi thõ còn sót lõi. õ cuõi sân “tõp kõt” bên “Tây Đõc”, trõõc cõa mõy lán tù có mót cây đa cõi thõ. Cõi Nguyõn Du đã nói “ngõõi buõn cõi nh có vui đâu bao giõ”. õ đây không nhung ngõõi buõn, (mót lõi tù nhân rõc rài đói cõi m thiõu áo xác xõ nhung mót lõi võõn ngõõi thõi mõng muõi) mà cây lá cũng buõn theo. Cây gì mà khõng khieu, trõ trõi, không còn mót chút màu xanh, chõ có nhung rõ phõ nau đen rõ xuõng, trông giõng nhung mót ông già đõu râu tóc bõc đang đõng giõ tay chõu tõi giõa trõi.

Xõa nay cây thõõng là mót bõu tõõng thuõn hõu cõa thiên nhiên: cây cho lá cho hoa, cho bóng mát, cho nõi che chõ, cho chim ca và gió hát.
õ đây thì ngõõc lõi; cây đa già trõ lá trõi cành đang bõu tõõng cho sõ tàn bõo cõa con ngõõi và sõ lõnh lùng cõa thiên nhiên khõc nghiõt.

Lũ tù nhân chúng tôi ít khi dám ra chòi dòi gác cây đa. Những cái rỗ ngoèo nồi lén sòn sùi trông giềng nhau mệt đần trân gió đang rình mồi, những hòn cát mò làm liên tảng đòn hang cát a lũ cáo, chồn, rắn rết, những đỉu chúng tôi nghe i nhét là bên gác cây đa này nghe nói đã có hòn mệt nghe i tù treo cờ thòng thiêng lòm.

Tiếng bình dân gõi là “có hòn ng”. Con ma treo cờ thòng đòn đòn mệt nghe i nào khác két lò u cuộc sòng giềng nhau mình đòn oan hòn uòng tò kia đòn c đòn thai kiếp khác.

Hôm ấy vào khoảng cuối tháng 3 năm 1983. Trời dù đã cuối Xuân nhưng cái lòn nh miền bán sòn đòn a vòn còn buốt giá. Nhìn thòng lò buông sáng các đòn ra sân top két nghe xuồng, đòn đòn danh xuốt trời đi làm.

Chết mệt tiếng thét thót thanh vang đòn, phát ra từ cuối sân top két, phía cây đa. Mọi người nhìn lên, mệt bóng ngồi i đang đòn trên chòi ba cát a cây đa trôi lá, vòn cờ ra hò hé: “Tò cha bây. Bây hòn dân hòn nòn c. Bây hòn con tao, hòn vòn tao. Tò cha bây, bết nhân, vô hòn u...”.

Cán bộ trùc trùi vòn vàng đòn lòi gác cây đa, giở tay quát nốt “Anh kia, anh chết ai” - “Tao chết bây, chết i tò cha tòi bây”.

Một công an béo vòn xách carbine chày tòi, kéo “cu lat” lòi ch xoich. “Anh kia, xuồng ngay”. Một phát súng nổ vang lên; mọi người giật mình nhung nhìn lòi, đó chính là phát súng chửi thiên, bốn đòn a...

Những đòn trên cây, nhìn kia, cờ đã quàng sòn vào một sòi dây thòng buông vào một cành cây cao cát nh đó. Mọi người nói nhau thét: “Bọn cho tao một phát đòn, tao khóc thót cờ”. Cán bộ trùc trùi giở tay, anh công an béo vòn hòn carbine xuồng.

Những đòn trên cây tiếc tòi c chém bùi, tiếc tòi c hò hé, trong khi cán bộ trùc trùi hòp đòn đòn ra trùi c sân top két, vòn vã thòi còi ra lòn nh xuốt trùi gòp.

Tù nhân vòn xúc động vòn tê đòn trùi c phòn lòn bết ngòi cát a mệt bùn tù. Các đòn hôm nay

Ngữ i Tù Kiết Xuất Biết Kích Dù

Tác Giả: Phan Lộc Phúc

Thứ Tư, 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

đã c ra khơi i trôi i rớt mau, rớt vội. Trôi không muộn các tù nhân lõi nghe nhõng lõi chói r้า tòn tò kia.

Anh em xì xào “Ai đây nhõ ?” - “Nghe nhõ tiếng Th. thiêu tá đĩa phõng quân ngõi Huõ hay Quõng Bình, Quõng Trõ” - “Đúng hồn rỗi còn ai nõa, nghe đâu í lâu nay hồn bõ tâm thõn”.

Các đĩ tù xuýt trôi hột rỗi. Sân tõp kõt trôi lõi võng ngõi, im võng. Tiếng chói r้า cõa thiêu tá Đĩa Phõng quân Th. võn còn róng rõ: “Tõi cha bây, bây giõt con tao”.

Mõy tên làm viõc trong trôi nhõ đĩ “nhà cõu” tõi tôi võn tiõp tõc làm viõc nhõng không ngõt băn khoän, lo lõng cho ngõi bõn tù đang nõi cõn đên loõn.

Ông bõn đõng nghiõp nhà cõu, Đĩa Đĩc Nhõ L. cho hay “Tõi cho anh ta lõm. Anh ta đi tù cõi tõo mà con trai mõi lõn lên lõi nhà lõi phõi đi ‘nghĩa võ’ sang Campuchia. Anh võa nhõn tin con trai anh mõi chõt; chõt mà không mang đõõc xác võ.

Võ anh ta là cô giáo, nghèo sát ván, ngõt đi khi nhõn đõõc tin con và tõ đó bõnh luôn. Đi làm lõõng không đõ nuôi con, làm gì có quà cáp cho chõng nõa. Th. lâu nay là con bà phõc. lõi nhà võ anh ta lõm nõng, đĩa con gái phõi nghĩ hõc lõi nhà nuôi mõi, nuôi em. Đĩa em trai út khõn thay lõi bõnh tâm thõn ngõn.

Cõ nhà bây giõi trông vào mõt cô con gái mõi đâu 15, 16 tuõi. Đêm nõm anh Th. thõõng ú lõi gõi võ, gõi con... Anh ta võn đi làm đõõc, không ngõ sáng nay anh ta lõi phõn lõng bõt thõõng nhõ võ..”

Anh Th. võn đõng trên cây, võn chõi bõi, hò hét. Nhõng tiõng chõi bõi, hò hét thõa dõn vì không còn “đĩ tõõng”.

Vào khoõng 9 giõi sáng, trôi trõõng Trung tá công an T. mõi tõi tõi đi tõi gõc cây đa nói: “Anh Th., có chuyõn gì xuõng đây tôi giõi quyõt”. - “Bõn cho tôi mõt phát đi, tôi không xuõng”.

Thõy không xong, trôi trõõng liõn đi vào trong lán tù. Hình nhõ y đi tìm mõt ngõi nào đó. Tôi đõõc nghe nói là Trung tá công an đi tìm đĩ úy Biết Kích Dù Nguyõn Hõu Luyõn.

Trời đã giao đêm bóng. Anh bỗn tù nỗi cồn điên vĩnh đêm trên cây, cõ quàng sến vào mệt vòng dây thừng oan nghiệt. Chết có một bóng người cao lênh khênh đi ra đêm dưới gốc cây đa. Đó là Nguyễn Hữu Luyễn. Hai người đêm nói chuyện gì với nhau không rõ.

Nhưng sau đó người tù nỗi cồn điên Th. tháo bỏ cái vòng dây oan nghiệt ra khỏi cổ, và từ tay trèo xuống. Nguyễn Hữu Luyễn đã người bỗn tù bỗng đột và dùi anh ta vào trong lán. Không biết người thợ lanh Biệt Kích Dù đã nói những gì, đã làm thế nào để cho người tù khốn khổ kia trả lời với câu hỏi.

000

Nhưng ngày tiếp theo đó có trời Tân Kỵ nín thay theo dõi hưu quay đêm vĩnh người tù của Thủ tướng Đặng Phuông Quân. Hưu quay đầu tiên là biên chốt lối. Từ đây sang đồi kia, từ lán này sang lán khác. Giảm bớt khu "Tây Đêc". Cho một số đồi sang khu "Đông Đêc".

Mỗi lần biên chốt là mỗi lần trời phá bỏ những khuôn sinh hoạt tinh thần cũng như vật chất của tù gây động đậy trong những tháng ngày qua. Đôi khi, chốt mìn, bắn mìn. Cái thân quen vẫn thường đã mất đi. Chỗ trống cõa trời là luôn luôn bớt tù nhân ăn ở trong một tình trạng tẩm thổi, nghi ngút, bớt tróc.

Sau mỗi biên chốt này, tôi vẫn làm công tác nhà cửa nhưng không ở cùng lán với Nguyễn Hữu Luyễn nữa.

Ba ngày sau, một chuyến xe GMC (lô y đêc cõa miền Nam) chở một số tù mìn đến trời Tân Kỵ. Tôi vẫn chở y ra xem có gặp lối người quen? Từng bỗn tù nào xa lối, hóa ra toàn là bỗn cũ.

Đây là chuyến xe chở một số các linh mục tuyên úy Công giáo trời trời Bình Đà ngoài Bắc dưới trời vào miền Trung. Các bỗn tù linh mục này năm ngoái tháng 4, 1982 đã bắt bắt tôi ở trời Thanh Phong ra Bắc. Tôi gặp lối bỗn cũ, đồi trống đồi rau kiêm đồi trống văn nghệ nghiệp dồn, linh mục Nguyễn Quốc T. Chúng tôi ôm lối nhau, linh mục Nguyễn Quốc T. nói "Xã hội tù xoay

Người Tù Kiết Xuất BIỂU TÍCH DÙ

Tác Giả: Phan Lộc Phúc
Thứ Tư, 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

chuyển vòng tròn. Mình lối gặp nhau ở đây, không quá”.

Nhưng cái mảng cõi ngõ hẻm cũ không đủ lâu. Ngày hôm sau (tôi nhỉ là ngày 23 tháng 3, 1983), chuyển xe GMC lối chỗ mệt sõi từ tòi Tân Kì đi nỗi khác. Trong số 33 người tù di chuyển kia này có tên tôi.

Chuyển xe đi vui vã. Người trên xe chởt cõng, tôi giữ mệt bàn tay vỗ y vỗ y. Tôi biết trai Tân Kì, tôi biết những người bạn tù đã cùng tôi qua một thời kì gian khổ. Tôi nhìn thấy trong lán tù là tôi có những bàn tay vỗ y theo.

Trong số những bàn tay tiễn biệt kia, biết đâu chừng có bàn tay cõi ngõ hẻm tù kiết xuất Nguyễn Hữu Luyễn. Tôi không đủ sức giúp đỡ các anh tòi ngày ấy, đến nay thêm thoát đã 12 năm rồi.

Xin những anh em tù cõi tò o nào tống có mệt tòi trai Tân Kì đầu năm 1983, hiến giữ là hối ngoi tình cõi đõc đõn nhõng dòng này, nêu các anh đõc biết tin gì vỗ ngõ hẻm tù khõn khõa chúng ta Thủ tướng tá Th. Đặng Phõng Quân xin các anh vui lòng cho tôi đõc biết.

Đõc biết vỗ ngõ hẻm tù kiết xuất Nguyễn Hữu Luyễn tôi lúc nào cũng nhớ anh, cũng cõm phõc anh, nhõng có mệt đõu tôi hõa vỗ i anh mà tôi không giữ đõc tròn. Một buổi sau khi anh cho tôi xem tõm hình con gái anh bõa lõy chõng, đang cúi lõy trõi chân dung ngõ hẻm cha đã khuõt (là anh) tôi mõi nói vỗ i anh rõng

“Sau này nõu có dõp tôi số kia, số viết ra chuyển này”. Anh nõm tay tôi mà nói: “Thôi đõng anh ỏ, mình xét ra cũng chõ làm nhõm vỗ cõa mệt ngõ hẻm lính tình nguyễn gia nhõp cuõc chiõn tranh bí mệt. Quy luật cõa nó là thõi thì mình đành phõi chõu, thõa anh”.

Nhõ lõi nhõn nhõ cõa anh, nõn mõy năm nay là nõõc ngoài, có dõp viết đôi ba bài báo tôi đã muõn lõm, muõn đõõc kia chuyển ngõ hẻm tù kiết xuất là anh và đõng đõi cõa anh, nhõng anh em Biết Kích Dù bõt khuõt. Nhõng tôi cõi đõn đõe ngõ i mãi.

Ngữ i Tù Ki t Xu t Bi t KÍCH DÙ

Tác Giả: Phan L c Phúc
Thứ Tư, 30 Tháng 3 Năm 2011 11:44

Bây gi tôi đ c bi t rõ là anh đã t i Hoa K đ c m t th i gian và anh đang đ ng ra lo l ng cho m t s anh em Bi t Kích Dù đ ng đ i c a anh làm th t c xu t ngo i.

Chuy n Bi t Kích Dù trên 30 năm cũ t i ng đ a n m im trong cát b i l ng quên bây gi đang đ c m l i h s . Cho nên b a nay tôi m i dám vi t ít dòng này v i t cách c a m t ng i b n tù cùng tr i nói ra nh ng đ i u tai nghe m t th ...